"Слово о полку Ігоревім" - велична пам'ятка генія нашого народу

Понад вісім століть тому, в 1187 році, було створене "Слово о полку Ігоревім" - геніальний твір давньої української літератури. Плин століть не заглушив його поетичного звучання й не стер фарб. Інтерес до "Слова о полку Ігоревім" не тільки не зменшився, а набуває все ширших та ширших розмахів.

Чому ж такий довговічний цей твір? Чому ідеї "Слова" продовжують хвилювати нас?

Любов до батьківщини надихала автора "Слова о полку Ігоревім". Вона начебто водила його рукою. Вона ж зробила цей твір безсмертним - однаково зрозумілим і близьким людям, які дійсно люблять свою батьківщину, свій народ.

"Слово о полку Ігоревім" перейняте великим людським почуттям - теплим, ніжним й сильним почуттям любові до батьківщини. "Слово" буквально напоєне ним. Це почуття виявляється і в тому душевному хвилюванні, з яким автор "Слова" говорить про поразку військ Ігоря, і в тому, як він передає слова плачу руських дружин за загиблими воїнами, і в широкій картині руської природи, і в радості з приводу повернення Ігоря.

Ось чому значення "Слова" так безмірно зросло в нашу велику епоху незалежності, суверенітету та боротьбу за національну єдність українців, коли з надзвичайною силою виявилися самовідданий патріотизм і єдність українського народу. Ось чому воно знаходить такий гарячий відзвук у серцях всього нашого народу, беззавітно відданого батьківщині. Заклик "Слова" до захисту рідної землі, до охорони мирної праці її народу звучить і зараз з великою силою.

Значення "Слова о полку Ігоревім" особливо велике для нас ще й тому, що воно є живим й безперечним свідченням висоти давньої української культури, її самобутності й її народності.

"Слово" - то наша національна гордість, велична пам'ятка нашої України, нашого народу, нашої історії.

"Слово о полку Ігоревім" - велична пам'ятка генія нашого народу (варіант 2)

"Слово о полку Ігоревім" - нев'януча пам'ятка середньовіччя. Написаний твір на межі XII-XIII століть, незадовго до спустошливого нашестя на Київську Русь татаро-монгольських орд. Уже стільки століть пройшло з часу написання "Слова", а воно живе і хвилює серця людей.

"Слово о полку Ігоревім" - найкраща пам'ятка літератури Київської Русі. В ньому з геніальною силою і проникливістю показано головне лихо "свого часу" - відсутність політичної єдності Русі, ворожнечу князів між собою і, як результат, слабість її кордонів і

оборони від набігів кочівників. А кочові племена завжди були жорстокими ворогами для Русі. Руським князям іноді вдавалося отримати вагомі перемоги над половцями, однак раптові набіги кочівників розоряли мирне населення руських сіл і міст.

В "Слові о полку Ігоревім", великому творінні невідомого автора, розповідається про похід князя Новгород-Сіверської землі Ігоря Святославовича проти половців та про поразку його малочисельної дружини.

Невдалий похід Ігоря став для автора приводом для звернення до князів з закликом про об'єднання.

З сивої давнини, через століття долітають до нас голоси, в яких звучить безмежна любов до рідної землі. У геніальній поемі руська земля сприймається як щось єдине, як надбання народу. Душа автора "Слова", до цього часу безіменного, нероздільна з рідними степовими просторами й туманами південноруських узгір'їв. Природа живе і дихає у поемі разом з людиною, спільно виступає з воїнами-русичами. Вона радіє разом з ними перемозі, сумує під час поразки.

Своє почуття єдності батьківщини автор "Слова про похід Ігорів" втілив у живому, конкретному образі Руської землі. Героєм "Слова" є не будь-хто з князів, а народ. Руська земля. До неї, до Руської землі, звернені всі найкращі почуття автора.

Руська земля для автора - це, звичайно, не тільки "земля", не тільки природа, міста, - це в першу чергу народ, батьківщина.

Разом з тим поняття"батьківщини"для автора - це і її історія. Розповідаючи про похід Ігоря, оповідач охоплює події руського життя протягом століть й веде свою розповідь, постійно звертаючись від сучасності до історії, порівнюючи минулі часи з сьогоденням.

Глибоко хвилюють сучасного читача образи слова. Читаючи поему, ми переконуємось, що і в глибоку давнину наші хоробрі предки були великими патріотами і мужніми захисниками рідної землі від нападників, від тих, хто намагався посягнути на її свободу і незалежність. Ігор близький нам своїм глибоким патріотизмом, відданістю батьківщині, своєю незламною мужністю і відвагою. Це вірний син Руської землі.

Такими ж патріотами і вірними захисниками рідної землі були його воїни. Їм дорога честь батьківщини, вони, як їхній князь, також готові віддати за неї своє життя.

З виключною глибиною проникає автор "Слова" в душевні переживання своїх героїв. З співчутливою увагою він змальовує молоду дружину Ігоря Ярославну.

Автор "Слова о полку Ігоревім" малює дивні образи Руської землі: князів, народ, батьківщину... Створюючи поему, він зміг осягнути поглядом всю Русь вцілому, об'єднав у своєму описі і руську природу, і руських людей, і руську історію. Образ страждаючої батьківщини дуже вагомий в художньому і ідейному задумі "Слова": він викликає співчуття до неї читачів, він збуджує ненависть до її ворогів, він кличе народ на її захист. Любов до батьківщини спонукала автора написати такий шедевр. "Слово о полку Ігоревім" у наш час, час соціальних і національних конфліктів, звучить як духовний заповіт минулого покоління нашому поколінню. Це "золоте слово" вчить нас любити свою батьківщину, Україну, й берегти її єдність.

"Слово" - то наша національна гордість, велична пам'ятка нашого народу.